

Bilag V.**Det af det i Sverige nedsatte sagkyndige Udvalg den 16. December 1937
afgivne Forslag til Lov om Ferie med Løn.**

Herved forordnes følgende:

§ 1.

Denne Lov finder Anvendelse paa Arbejdere i privat Tjeneste samt paa saadanne Arbejdere i Statens eller Kommunens Tjeneste, som ikke er underkastet Embedsmands-ansvar.

Ved Arbejder forstaas i denne Lov enhver, som mod Løn anvendes til Arbejde for en andens Regning uden i Forhold til denne at kunne anses som selvstændig erhvervsdrivende. Ved Arbejdsgiver forstaas enhver, for hvis Regning en saadan Arbejder anvendes til Arbejde, uden at der mellem dem staar en tredie Person, der som selvstændig erhvervsdrivende har paataget sig at drage Omsorg for Arbejdets Udførelse.

Fra Lovens Anvendelse undtages dog følgende Arbejdere, nemlig:

- a. den, som er ansat hos Ægtefælle, Forældre eller Adoptivforældre, Børn eller Adoptivbørn; samt
- b. den, som lønnes udelukkende gennem Andel i Udbytte.

§ 2.

En Arbejder har, naar mindst 4 Maaneder er forløbet fra det Tidspunkt, hvor han tiltraadte sit Arbejde hos Arbejdsgiveren, Ret til Ferie med Løn med en Dag for hver Maaned, Ansættelsen har varet. Hvis Ansættelsen er at betragte som Bibeskæftigelse, berettiger den ikke til Ferie med Løn.

Afbrydelse i Ansættelsen maa ikke indvirke paa Retten til Ferie med Løn, hvis dette under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder kan anses som ubilligt.

Ret til Ferie med Løn foreligger kun for Kalendermaaneder, i hvilke Arbejderen for Arbejdsgiverens Regning har udført Arbejde mindst 18 Dage. Udføres Arbejdet i Arbejderens Hjem eller i øvrigt under saadanne Forhold, at det ikke kan anses at paahvile Arbejdsgiveren at overvaage Arbejdets Tilrettelæggelse, skal det udførte Arbejdes Mængde lægges til Grund ved Beregningen af Antallet af Arbejdsdage.

Ved Anvendelsen af Bestemmelserne i tredie Stykke skal der til den Tid, i hvilken Arbejderen har været i Arbejde, ogsaa regnes den Tid, i hvilken han har haft Ferie eller har været ude af Stand til at arbejde paa Grund af Ulykkestilfælde under Arbejdet eller saadanne Erhvervssygdomme, som omfattes af Loven af 14. Juni 1929 om Forsikring for visse Erhvervssygdomme, eller har været genindkaldt som foreskrevet i Værnepligtsloven af 13. Juni 1936.

§ 3.

Ferie med Løn gives pr. Kalenderaar.

Antallet af Ferie dage bestemmes under Hensyntagen til Arbejderens Ansættelses- og Arbejdsforhold i det nærmest foregaaende Kalenderaar. Overdragelse af Virksomhed eller Fartøj maa ikke indvirke paa Arbejderens Ret til Ferie med Løn.

§ 4.

Arbejdsgiveren bestemmer, hvornaar Ferie skal gives. Det skal herved iagttages, at Ferie skal gives i Sammenhæng i Tiden 2. Maj—30. September, saafremt der ikke med Arbejderen er truffet Overenskomst om en anden Ordning.